

ALEXANDRA CHAURAN

ROZMOWY
Z BLISKIMI
PO DRUGIEJ
STRONIE

Jak utrzymać kontakt z tymi, którzy odeszli

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

ROZMOWY
Z BLISKIMI
PO DRUGIEJ
STRONIE

ALEXANDRA CHAURAN

ROZMOWY
Z BLISKIMI
PO DRUGIEJ
STRONIE

Jak utrzymać kontakt z tymi, którzy odeszli

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

REDAKCJA: Natalia Paszko
SKŁAD: Tomasz Piłasiewicz
PROJEKT OKŁADKI: Piotr Pisiak
TŁUMACZENIE: Jolanta Kulig

Wydanie I
BIAŁYSTOK 2015
ISBN 978-83-7377-747-7

Przetłumaczono z:
How to Talk to Me After I'm Gone:
Creating a Plan for Spirit Communication
Copyright © 2014 Alexandra Chauran
Published by Llewellyn Worldwide
Woodbury, MN 55125 USA
www.llewellyn.com

© Copyright for the Polish edition by Studio Astropsychologii, Białystok 2015
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej publikacji nie może być powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych bez pisemnej zgody posiadaczy praw autorskich.

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku.
www.facebook.com/Wydawnictwo.Studio.Astropsychologii

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat
85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – www.talizman.pl – detal
strona wydawnictwa: www.studioastro.pl
sklep firmowy: Białystok, ul. Antoniuk Fabr. 55/20

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

Dedykacja

Książkę tę dedykuję moim dzieciom, Eris i Orionowi, moim siostrzenicom, Angelinie, Meirze i Dorothy, i wszystkim moim potomkom, którzy dopiero przyjdą na świat. Dedykuję ją także tobie – czytelnikowi i wszystkim, którzy będą rozmawiać ze mną i z innymi po naszej śmierci.

Podziękowania

Pisząc tę książkę, pragnę przede wszystkim podziękować moim bogom: Pani życia, w której ramionach spoczywam z pewnością, i Panu śmierci i zmartwychwstania, za zainspirowanie mnie do napisania tej książki poprzez senną wizję. Chciałabym także podziękować moim przodkom, którzy niosą mnie na swoich barkach i bez których by mnie nie było.

Jestem dozgonnie wdzięczna mojej matce, Jean Pawlucki, za bycie drugą parą oczu dla tej książki i za niestrudzoną korektę. Ogromnie dziękuję redaktorce ds. zakupów, Amy Glaser, za niewyczerpaną energię, z jaką wspiera, prowadzi i wzbudza entuzjazm we wszystkich, którzy mają z nią kontakt. Jestem wdzięczna redaktorce ds. produkcji, Laurze Graves, za hojnie poświęcony czas i uwagę. Dzięki niej proces poprawek i korekt był tak bezbolesny, jak tylko jest to możliwe. Pragnę także podziękować wizjonerom z departamentu grafiki w wydawnictwie Llewellyn za wyczarowanie niezwyklej okładki oraz ludziom z marketingu i PR za całą ich magię.

Na końcu chciałabym podziękować mojemu mężowi i dzieciom za znoszenie matki i pani domu zmagającej się z poważnym uzależnieniem od pisania książek.

Spis treści

Wprowadzenie.....	11
Rozdział pierwszy: Przygotowanie – życie bez lęku przed śmiercią.....	17
Rozdział drugi: Komunikacja z duchami bliskich – przyspieszony kurs	53
Rozdział trzeci: Przekonania dotyczące życia po śmierci oraz rozwój wiary.....	115
Rozdział czwarty: Twoje życzenia dotyczące komunikacji po śmierci – arkusz instrukcji	133
Rozdział piąty: Pomoc innym i głośne życie w swojej wierze.....	189
Zakończenie.....	213
Załącznik: Tematyczne strony internetowe.....	217
Bibliografia	219
O Autorce.....	221

Wprowadzenie

Mówi się, że życie ma swój koniec. Zdałam sobie nagle z tego sprawę, gdy mój lekarz przekazał mi złą wiadomość. Gdy miałam ponad dwadzieścia lat, zdiagnozowano u mnie zespół policystycznych nerek, który z czasem prowadzi do śmierci. Po raz pierwszy śmierć bardzo realnie stanęła mi przed oczami, dokładnie tak jak wiele małych, ciemnych torbieli, które pokazały się na moim USG nerek. Stały się one naocznym dowodem poczucia śmiertelności, jakie już zawsze miało mi towarzyszyć. Obecnie jestem przez cały czas świadoma, że moje ciało nie będzie nigdy funkcjonowało lepiej niż dziś.

„Teraz wiesz, dlaczego nie mogłem ci podać wyników badań przez telefon”, powiedział lekarz. Żartował sobie i nic sobie nie robił z mojego przerażenia. Tak, wiedziałam, że choroba ta może być dziedziczna, ale planowałam oddać jedną nerkę mamie i w ten sposób podarować jej o wiele więcej lat życia w zdrowiu. Zaledwie trzy lata wcześniej rak odebrał mi ojca. Nerki mojej mamy przestawały działać i właśnie dowiedziałam się, że wkrótce to samo stanie się z moimi. Wisiał nad nami ten sam genetyczny wyrok śmierci.

Kilka miesięcy później byłam w ciąży i modliłam się za moją mamę, która przechodziła taką samą operację, jaka czekała mnie w przyszłości, jeśli dożyję. Czułam tę samą grozę, jakiej prawdopodobnie doświadczą moje dzieci. Jednak w pewnym sensie można powiedzieć, że mam szczęście – wiem, co najprawdopodobniej mnie zabije. Gdy mama była w moim wieku, nie posiadała wiedzy na temat tego, na co ma w życiu uważać. Podejrzewam, że większość osób czytających tę książkę nie ma tego rodzaju informacji, choć wszyscy możemy potencjalnie nosić w swoim ciele tykającą bombę.

Czy uważasz się za osobę duchową lub wierzącą? Jeśli nie, pragnę przekazać ci zapewnienie o kontynuacji życia po śmierci. Uważam, że duchy zmarłych przodków lub nawet osób zupełnie mi nie znanych mogą się ze mną komunikować. Ale co z tego, że wierzę w komunikację z duchami, jeśli nikt nie będzie ze mną rozmawiał, gdy umrę i przejdę na drugą stronę? Książka ta jest linią życia do świata ducha dla wierzących, tak jak ja, bądź też dla tych, którzy po prostu mają otwarty umysł i nadzieję, że nigdy nie zostaną zapomniani.

Zaczynając od wskazówek, w jaki sposób włączyć koncepcyjne cykle śmierci i ponownych narodzin do codziennego życia, oddzielimy lęk przed nieznanym od rzeczywistości śmierci poprzez uznanie jej za życiowy fakt. Praktyki te powstały samoistnie w wielu kulturach jednocześnie, udowadniając tym samym, że są niezbędne człowiekowi w doświadczaniu życia po śmierci. Nauczysz się prostych metod, które zbudują więzy z przyjaciółmi i rodziną oraz utrwala je na wieczność. Dowiesz się także, w jaki sposób pozbyć się starych, zakurzonych mechanizmów radzenia sobie z życiem, które już ci nie służą.

Następnie czeka nas ekscytująca zabawa – przyspieszony kurs nauki komunikacji z duchami. Materiał ten można przekazać wszystkim ukochanym osobom, z którymi pragniesz utrzymywać kontakty, gdy już cię nie będzie. Da on wam wszystkim tak bardzo potrzebną praktykę życia zgodnie z tym, w co wierzyacie. Potem zaczniesz wypełniać arkusz instrukcji poświęcony swoim nadziejom i marzeniom na przyszłość wychodzącą poza obecne życie. Nauczysz się, w jaki sposób wyrażać siebie, gdy staniesz się już częścią pięknego świata ducha, oraz jak komunikować swoje życzenia dotyczące kontynuacji relacji przez długi czas po opuszczeniu ciała. Proces tworzenia narzędzi służących przywołaniu duchów przodków jest starożytną praktyką. Jest on przekazywany w prawie niezmięnionej formie w rodzinach z pokolenia na pokolenie, a dzięki tej książce mogą podarować ją tobie i twojej rodzinie.

Na końcu chciałabym pomóc ci przyjrzeć się twoim własnym przekonaniom na temat tego, co dzieje się po śmierci i kto lub co może na ciebie czekać. Dzięki twojej rosnącej wierze wyniesiemy twoje przekonania poza bariery tabu. Chciałabym, abyś zaświecił światło nadziei wśród twojej rodziny, przyjaciół i w twojej społeczności. Z tego co nieznanne mogą się wyłonić pewność i spokój.

Ale wystarczy już słów. Czas zająć się działaniem. Pragnę, abyś do mnie dołączył. Aby pokazać ci, jaki to prosty i optymistyczny proces, chcę, abyś to ty czytelniku wezwał mnie i rozmawiał z moim duchem po mojej śmierci. Nauczę cię, jak ze mną rozmawiać, gdy już mnie nie będzie, i zachęcam do przekazania innym tej wiedzy i praktyki, dla własnej nieustającej korzyści.

Jak korzystać z tej książki

Jeśli nie chcesz wiele czytać, przejdź do rozdziału 2. Przeczytaj wskazówki i wypełnij arkusz instrukcji w rozdziale 4, gdzie przyglądamy się twoim życzeniom co do komunikacji pomiędzy twoim duchem a żyjącymi członkami twojej rodziny i znajomymi. Powinieneś je napisać odręcznie lub na komputerze i wysłać e-mailem do bliskich ci osób. Możesz je także wydrukować i włożyć do ogniotrwałego pudełka lub skrytki wraz z testamentem i innymi ważnymi dokumentami. Możesz nawet upublicznić swoje odpowiedzi w Internecie. Możesz także zanotować swoje myśli na kartkach tej książki, ale jest po prostu łatwiej przechowywać je wraz z innymi ważnymi dokumentami.

Jeśli chciałbyś przeczytać tę książkę od początku do końca, przeprowadzę cię krok po kroku przez podstawowe koncepcje życia po śmierci. Zajmiemy się również komunikacją z duchami i zastosowaniem tych koncepcji do siebie i twoich zmarłych bliskich. Praca z rozdziałami zgodnie z porządkiem ich przedstawienia pomoże ci nabrać pewności siebie, a nawet radości w obliczu śmierci. Zatrzymaj tę książkę i popracuj z nią ponownie za kilka lat, by sprawdzić, czy dzięki zebranych doświadczeniom życiowym twoje przekonania się zmieniły. Być może dodasz jeszcze kilka notatek.

Jeśli w twoim życiu są inni ludzie, z którymi chciałbyś utrzymać kontakt, gdy przejdą na stronę ducha, daj im egzemplarz tej książki. Części z arkuszem instrukcji nie da się szybko przejrzeć i po prostu zwrócić przyjacielowi. To jest książka, do której się wraca. Możesz lepiej zrozumieć ten proces poprzez analizę i rewidowanie własnych myśli. Jest to poważna kwestia, a zastanowienie się nad nią wymaga zarówno czasu, jak i ciągłej

uważności. Jako nauczyciel, kapłanka i kapelan międzywyznaniowy pomogłam wielu osobom uniknąć żalu na koniec życia, pomagając im się przygotować do nowej egzystencji po drugiej stronie. Dzięki tej książce mam nadzieję pomóc tobie i twoim bliskim teraz i w kolejnych pokoleniach.

Dary

Jak pamiętamy z pierwszego rozdziału, na znak szacunku dla przodków ofiaruje się na ołtarzach lub w świątyniach odrobinę rodzinnego posiłku lub szklankę wody. Pomyśl o tym, gdy ty znajdziesz się w tym czcigodnym gronie. Nie wstydz się i daj ludziom znać, jakiego rodzaju dary mogą złożyć, by sprawić przyjemność twojemu duchowi. Czy chciałbyś, aby przed twoim obrazem paliło się kadzidelko i stały kwiaty w wazonie? Jaki jest twój ulubiony zapach kadzidelka i jakie kwiaty lubisz? Jeśli chcesz, możesz nawet zrobić listę twoich ulubionych dań lub napojów.

Im więcej wymienisz darów, mówiących o tym, kim jesteś w życiu, tym bardziej prawdopodobne, że ludzie wezwą po twojej śmierci właściwego ducha. Twoje unikalne preferencje przyciągną twojego ducha do właściwej lokalizacji i czasu na ziemi, gdzie pojawisz się, by zobaczyć, kto zgromadził w jednym miejscu wszystko, co lubisz. Pamiętaj, aby wybrać rzeczy, które stanowią kwintesencję ciebie, a nie tylko coś, co brzmi stosownie. Zrób listę kilku potencjalnych darów, tak aby w przypadku niedostępności jednego, ktoś, kto pragnie się z tobą skontaktować, mógł wybrać inny.

Na przykład ja uwielbiam kadzidelko o zapachu żywicy olibanowej. Używam również tej żywicy dla celów duchowych podczas oczyszczania i konsekracji świętej przestrzeni, dlatego ma ona dla mnie takie znaczenie. Chciałabym, aby ofiarowano mi białe kwiaty, ponieważ często w tym życiu noszę biały kolor. Nie ma dla mnie jednak znaczenia, jaki to będzie rodzaj kwiatów. Moimi ulubionymi kwiatami, jeszcze z czasów dzieciństwa, są lwie paszcze, ale są one dostępne tylko wiosną. W przypadku jedzenia lub napojów moi przyjaciele i rodzina

wiedzą, że jestem koneserką burbona, ale jeśli go nie będzie, awaryjnie wystarczy filiżanka czarnej herbaty.

Mój tato nigdy nie przepadał za kadzidelkami, ale poprosił o dosyć dziwny dar. Równie dziwny jak złote kazoo, które zgodnie z jego prośbą miały grać podczas czuwania. Mój ojciec był kolekcjonerem. Gdy dowiedział się, że nie zostało mu dużo czasu na tym świecie, nagle zaczął zbierać piekielne pieniądze. Piekielne pieniądze to pakiet kolorowych, fałszywych banknotów, palonych jako ofiara dla zmarłych w tradycji chińskiej. Mój ojciec zgromadził dosyć sporą kolekcję, w tym duży piekielny banknot oprawiony w ramkę, piekielną kartę kredytową z tektury oraz góry papierowych banknotów w kolorze złota. Po jego śmierci moja rodzina spaliła je wszystkie. Żartowaliśmy nawet, że w swoim nowym życiu musi być dosyć bogaty.

Święte miejsca

Święte miejsca od zawsze istniały po to, aby przypominać duchom o obecności duchów. Nie twierdzą jednak, że powinieneś poprosić członków rodziny, by wskoczyli do samolotu i wybrali się do Europy, do jakiegoś nawiedzonego zamku celem skontaktowania się z tobą. Pomyśl o czymś małym. Jakie momenty, których doświadczyłeś w życiu, są dla ciebie święte ze względu na lokalizację lub otoczenie? Na przykład jeśli kiedykolwiek spędzałeś spokojne chwile, stojąc na moście nad rzeką, puszczać kaczkę na wodzie, most nad każdą rzeką może stanowić święte miejsce do kontaktu z tobą.

Miejsca w domu także mogą stać się świętą przestrzenią. Na przykład przed kominkiem z trzaskającym ogniem lub w kuch-

ni dla tych, którzy uwielbiają gotować wspiane posiłki dla rodziny. Moim własnym przykładem świętej przestrzeni jest każdy próg. Jest to symboliczny podział pomiędzy dwiema przestrzeniami, może więc reprezentować miejsce pomiędzy światami. Progi są także wygodne, ponieważ znajdują się w każdym domu. Podczas wypowiedzania starodawnych szkockich inwokacji do bogów z prośbą o przepowiednię na przyszłość wypatrywano znaków, stojąc w drzwiach wejściowych i obserwując czujnie to, co dzieje się na zewnątrz.

Jeśli miejsce kontaktu z tobą nie jest dla ciebie zbyt ważne, możesz pominąć ten krok. Wyznaczanie go może być przecież niezgodne z poglądami niektórych osób, które pragną, by komunikować się z nimi w celu rozmowy lub porady, gdy tylko zajdzie taka potrzeba. Wyznaczenie określonej przestrzeni do kontaktów może być ograniczeniem, jeśli pragniesz zachęcić swoich bliskich, by rozmawiali z tobą w samochodzie w drodze do pracy, w łóżku przed zaśnięciem lub zawsze, gdy za tobą zatęsknią. Zastanów się dobrze, czy wyznaczenie świętej przestrzeni sprawi, że komunikacja z twoim duchem będzie czymś niezwykle, czy niepotrzebną barierą.

Inwokacja

Inwokacja to zestaw słów, jakich można użyć, by przywołać określonego ducha. Pomyśl o inwokacji jak o duchowym numerze telefonu, który możesz wykręcić i nawiązać stosowne połączenie. Właściwa inwokacja może zastąpić wszystkie inne rzeczy, jakie nie zostały spełnione, jak na przykład brak darów czy niewłaściwe miejsce lub czas. Inwokacje mają za zadanie

przyciągnięcie uwagi przywoływanego ducha, jednak to, czy się skontaktuje, zależy tylko i wyłącznie od niego.

Weźmy dla przykładu popularną grę z dzieciństwa, w której także korzysta się ze świętej przestrzeni. Każdy region posiada własną wersję legendy, Krwawej Mary. Jednak w każdej z nich mówi się o tym, że duch ten pojawi się w lustrze, gdy będzie się powtarzać to imię. Inwokacja była bardzo prosta. W niektórych przypadkach wystarczyło usiąść przed lustrem, w ciemnym pokoju lub w pokoju z jedną zapaloną świecą i powtórzyć przynajmniej trzy razy słowa „Krwawa Mary”. W innych wersjach dzieci wchodziły tyłem po schodach, powtarzając tę inwokację wiele razy i trzymając jednocześnie lustro i świecę, włączając do inwokacji określoną świętą przestrzeń.

Japońska odmiana tej inwokacji z dreszczykiem zwana jest *hitori kakurenbo*, co oznacza „jednoosobowa zabawa w chowanego”. Według zasad japońskich duchowi można nadać każde imię, również imię zmarłego. Rozcina się lalkę, opróżnia z materiału, którym jest wypchana, i wypełnia się ją garścią ryżu oraz obciętymi paznokciami, a następnie zszywa czerwoną nicią. Świętą przestrzenią jest wanna wypełniona wodą. Zaczynając inwokację, osoba grająca w tę grę mówi trzy razy: „To [moje imię]”, ucieka, liczy do dziesięciu, wraca i przekłwa lalkę ostrym przedmiotem, powtarzając trzy razy: „To [imię ducha]”. Następnie gracz cichutko się chowa i nasłuchuje słów oraz wypatruje innych znaków przekazywanych przez ducha. Kiedy sesja komunikacji z duchem się kończy, gracz wychodzi z kryjówki, nabiera w usta sake lub osolonej wody i wypłwuje to na lalkę, powtarzając trzy razy „wygrałem”.

Jak widzisz, inwokacja może być bardzo prosta i złożona zaledwie z dwóch słów. Jednak może być to także skomplikowany

wiersz z rymującymi się strofami lub coś jeszcze bardziej wyszukanego. Myśląc o tym, jak bardzo ma być złożona, zastanów się, czy chcesz, aby łatwo można było ją zapamiętać. W takim przypadku kluczem są rymy i zwięzłość. Jeśli chcesz, aby ludzie rzadko z tobą rozmawiali, możesz podkreślić wyjątkowość tej okazji, tworząc dosyć długą i szczegółową inwokację, aby przypomnieć ludziom detale z twojego życia. Twoja inwokacja może obejmować listę twoich specjalizacji lub inne wskazania.

Ponieważ pragnę, aby obcy ludzie byli w stanie używać mojej inwokacji i ją pamiętać, przystępując do jej tworzenia, skoncentrowałam się na tym, by obejmowała ona kilka rzeczy na mój temat, takich jak moje imię oraz obszary zainteresowań, w których mogę służyć radą. Chciałam także, by się rymowała i była względnie krótka, tak aby mógł ją zapamiętać ją każdy, kto chciałby się ze mną skontaktować w ważnej chwili.

Szczegóły

Jak wspomniano wcześniej, logistyczne zaplanowanie tego, w jaki sposób należy załatwić sprawy związane z końcem twojego życia, jest emocjonalnie nieprzyjemne, lecz konieczne. Pamiętaj, aby w zapiskach zawierających twoje duchowe życzenia zamieścić informacje dotyczące tego, gdzie znajdują się ważne dokumenty, takie jak twój testament lub istotne wskazówki. Możesz również powtórzyć ważne rzeczy, jak życzenia co do pochówku lub kremacji, przekazanie organów oraz duchowe szczegóły planu pogrzebu lub czuwania.

Proces ten może być mniej zniechęcający i bolesny, gdy wyraźnie zawrzesz życzenia związane z komunikacją z duchami

w tradycyjnych planach. Na przykład podczas czuwania lub nabożeństwa może zostać odczytana twoja inwokacja albo wyznanie wiary. Pisząc o swoich ostatnich życzeniach, możesz wyjaśnić także swoje przekonania. Dla mnie na przykład kremacja jest bezpośrednio powiązana z moimi przekonaniami duchowymi, ponieważ stanowi ona transformację. Wierzę, że dzięki niej mój duch zostanie szybciej uwolniony i dostępny do kontaktu. Mam także silne przekonania moralne i etyczne dotyczące przekazywania organów, więc załączyłabym wyjaśnienie moich decyzji. Dzięki takim wyjaśnieniom proces stanie się bardziej pomocny dla ciebie, zachęcając twoich bliskich do spełnienia twoich życzeń zgodnie z zapisem.

Rozmowa z rodziną (jeszcze za życia)

Gdy rozpoczęłam staż jako szpitalny kapelan, przygotowanie nas do pełnienia tej funkcji było bardzo niewielkie. Zaczęłam szkolenie z grupą około dwunastu mężczyzn i kobiet reprezentujących różne tradycje wyznaniowe, od franciszkańskich zakonnicy poprzez Vanuatu i katolickiego księdza z Filipin do młodego czciciela Ghandiego z Indii. Niektórzy z nich już przeszli przez wymagające szkolenie doradcze w seminarium. Część jednak była zupełnie nowa. Po krótkim wyjaśnieniu szpitalnych zasad i procedur oraz pokazaniu, w jaki sposób należy używać systemu danych o pacjentach na bezpiecznych komputerach, każdy z nas otrzymał kartę identyfikacyjną.

Powiedziano nam, że karty te otworzą nam drogę do każdego zakątka szpitala, nawet do najbardziej zabezpieczonych i sterylnych miejsc, ponieważ kapelan może być potrzebny

wszędzie i o każdej porze. Szpitale, w jakich pracowaliśmy, były jak labirynt. Prawie od razu zostaliśmy rzućeni na głęboką wodę. Naszym zadaniem było pomóc ludziom podczas gwałtownych zwrotów w ich życiu. W związku z tym zapraszaliśmy pacjentów i ich rodziny, które dopiero zostały poinformowane o nieuleczalnej chorobie, do nieoznaczonego pokoju przeznaczonego na miejsce modlitw. Spojrzałam na moją uśmiechniętą twarz, na karcie identyfikacyjnej, ponad słowem „kapelan”. Z tyłu karty były wydrukowane takie same instrukcje, jak dla pozostałych pracowników szpitala, mówiące o tym, jak okazać troskę. Za pomocą odnośników mówiły one o następujących standardach obsługi, sparafrazowanych poniżej:

- Przedstaw się z imienia i wyjaśnij swoją rolę.
- Zaoferuj pomoc osobie, która wygląda na zagubioną lub zdezorientowaną.
- Pomóż ludziom dotrzeć tam, gdzie chcą.
- Zawsze pytaj „Czy mogę jeszcze w czymś pomóc?”.

Przewijamy taśmę z przyspieszeniem o kilka tygodni do przodu. Prawie połowa osób, z którymi rozpoczynałam program duszpasterskiej edukacji, zrezygnowała. Obciążenie emocjonalne i duchowe spowodowane trzymaniem za ręce osób umierających oraz pomocą rodzinie w ostatnim kontakcie ze zmarłym było zbyt wielkie. Przerosły ich wymagania duchowe potrzebne, aby pomóc pracownikom poradzić sobie z niespodziewanymi zjawiskami paranormalnymi. Jednak ja w dalszym ciągu tam trwałam, zadowolona z mojej pracy i nauki w ramach programu. Koledzy, którzy pozostali, nie kryli rozczarowania stopniem przygotowania nas przez naszego patrona. Wtrącałam się, mówiąc, że jestem doskonale wyposażona do pomocy

pacjentom i ich rodzinom. Spojrzeli na mnie, jakbym postradała zmysły.

Wskazałam na tył mojej karty identyfikacyjnej. „Wszystko jest tutaj”, powiedziałam i wyrecytowałam głośno odnośniki. „Za każdym razem, gdy otrzymywałam wezwanie na pager, postępowałam zgodnie z tą listą, mniej więcej w taki sposób: Witaj, mam na imię Alex i jestem kapelanem. Wyglądasz na zagubionego i zdezorientowanego. Czy mogę ci jakoś pomóc? Czy jest jeszcze coś, co mogę dla ciebie zrobić?”. Gdy ustał śmiech, rozwinęła się zagorzała dyskusja, podczas której wyciągnięto wniosek, że rozmowa o śmierci nie wymaga skomplikowanego szkolenia i przygotowania, a jedynie woli do wysłuchania i pomocy w najwłaściwszy sposób.

Szczerą komunikacją tego typu jest kluczowa. Porozmawiaj z rodziną o życiu i śmierci. Cała ta komunikacja z duchami nie będzie nic warta, jeśli nie przedyskutujesz jej z bliskimi za swojego życia. Niezależnie od uczuć, jakie ma wywołać w ich sercach list, który zostawisz, fakt jest taki, że przez kilka dni, tygodni i miesięcy po twojej śmierci, tym, którzy zostaną, będzie towarzyszyło wyparcie i zamieszanie. Wyraźne wskazówki mogą zostać zlekceważone lub po prostu niezauważone. Gdy decyzje podyktowane są emocjami, rozmowa sprzed kilku lat o tym, czego pragniesz, może być ważniejsza niż zimny kawałek papieru.

Pamiętaj, aby rozmawiać o sprawach związanych z końcem życia na bieżąco. W ten sposób stare wspomnienia o tym, co kiedyś powiedziałeś, nie zamażą tego, na czym naprawdę ci zależy. Ludzie łatwiej także powiążą listę twoich życzeń z zapamiętanymi przez nich twoimi prawdziwymi pragnieniami. Oznacza to, że będziesz musiał wprowadzić koncepcję śmierci i komunikacji z duchami jako coś normalnego. Dla niektórych

może to oznaczać swoiste wyjście z szafy i przyznanie się, że wierzysz w możliwość rozmowy z tobą po twojej śmierci.

Dla mnie proces ten był bardzo łatwy, ponieważ zawsze miałam alternatywne przekonania duchowe. Jednak niektóre rozmowy są większym wyzwaniem niż inne. Omówię teraz kilka osób, które będą musiały się znaleźć w twoich planach, i pokażę, w jaki sposób możesz poruszyć ten temat i na bieżąco utrwalać go w umysłach wszystkich, na których ci zależy.

Współmałżonek/ka

Mój współmałżonek zawsze wiedział o mojej duchowości obejmującej komunikację z duchami. Stąd też nasze rozmowy o tym, co się stanie, gdy jedno z nas umrze jako pierwsze, zwykle przeradzają się w żarty o tym, kto będzie kogo „nawiedzał”. Szczerze mówiąc, ufamy sobie nawzajem i mamy pełne pozwolenie na interwencje magiczne i duchowe każdego rodzaju, pod warunkiem, że będą one bazowały na dobrych intencjach.

Mam nadzieję, że twój współmałżonek jest już w pewnym stopniu świadomy twoich przekonań duchowych. Jeśli nie, może czekać cię wyboista droga. Jeśli stanowicie małżeństwo, w którym przekonania duchowe funkcjonują na zasadzie „nie pytam i nie chcę wiedzieć”, to czas, aby to zmienić. Możesz zacząć od zapytania swojego współmałżonka o jego przekonania duchowe. Może być to sprzeczne z logiką, ale sposobem na rozpoczęcie rozmów ze współmałżonkiem o tych niewygodnych tematach jest zajęcie się w pierwszej kolejności najtrudniejszymi, ale koniecznymi decyzjami. Zacznij od wszelkich dyskusji dotyczących tego, co stanie się z waszymi dziećmi i rzeczami osobistymi, jeśli odejdziecie wspólnie, na przykład ginąc w wy-

padku samochodowym. Z tego miejsca przejdź do analizy różnic pomiędzy waszymi życzeniami, jeśli takie występują.

Ważną rzeczą, którą powinniście poruszyć, jest ponowny ślub. Jeśli twój współmałżonek wejdzie w związek małżeński po twojej śmierci, czy nadal będziesz chciał kontynuować komunikację, czy też wolisz, by każde z was poszło swoją drogą? Posiadanie byłej żony, która jest duchem, może być w sumie przeszkodą do poznania kogoś nowego, zwłaszcza jeśli ma ona głos decydujący. Jeśli, z drugiej strony, będziecie nadal trwać w dziwnej relacji lub uzgodnicie, że po śmierci będziecie przyjaciółmi, możecie osiągnąć porozumienie. Związek na odległość jest wyjątkowo trudny, gdy jedno z was nie żyje. Wiem, co mówię.

Przyjaciele

Rozmowa z przyjaciółmi może być trochę trudniejsza, zwłaszcza jeśli twoim najlepszym przyjacielem jest twój współmałżonek. Po co mówić przyjaciołom o planach związanych z końcem twojego życia? Jeśli cała twoja rodzina zginie w wypadku samochodowym i nikt nie będzie w stanie spełnić twoich życzeń, wszystko znajdzie się w rękach twoich przyjaciół. Twoi przyjaciele mogą także nadawać na tych samych falach co ty, w związku z tym mogą skontaktować się z tobą po twojej śmierci szybciej niż twoja, pozostająca w żałobie rodzina.

Twoi przyjaciele mogą nie być gotowi na rozmowę o planach dotyczących ich własnej śmierci, więc możesz potrzebować innej strategii, by je poruszyć. Każdy sposób na rozszerzenie i wzmocnienie przyjaźni o ten wyjątkowy temat jest dobry, więc nie przejmuj się, jeśli będziesz musiał zacząć go od nie-

stosownych żartów, po kilku kieliszkach wina. Jednak jeśli chcesz zachować w tych sprawach powagę, możesz to zrobić, umawiając się na indywidualną rozmowę z każdym przyjacielem i informując, że chciałbyś podzielić się czymś wyjątkowym na swój temat. Ta tajemnicza zapowiedź będzie sygnałem dla przyjaciela, że nie jest to błahostka i że oczekujesz szacunku oraz poważnego podejścia do tematu.

Umawiając się na to ważne spotkanie przy kawie z przyjacielem, pamiętaj o wypełnieniu arkusza zawartego w tej książce. Możesz nawet zabrać ze sobą jej egzemplarze, jeśli komunikacja z duchami jest dla twojego przyjaciela czymś zupełnie nowym. Bądź szczery. Nikt z nas nie będzie żył wiecznie tym fizycznym życiem. W związku z tym zacząłeś myśleć o tym, jak to będzie po twojej śmierci. Nie zalewaj swojego przyjaciela zbyt dużą ilością informacji, ale w razie pytań miej pod ręką arkuś i książkę, by móc zaspokoić jego ciekawość. Nawet jeśli nie ma on nic do powiedzenia, możesz podziękować mu za cierpliwe wysłuchanie ciebie i przekazać mu egzemplarz swojego arkusza instrukcji do przechowania. Dobrze jest rozdać tyle egzemplarzy, ile jesteś w stanie, tak aby w natłoku działań związanych z twoim odejściem ludzie nie zapomnieli o planach komunikacji z twoim duchem.

Jeśli twój przyjaciel zareaguje entuzjastycznie i zaintryguje go, to co robisz, jest to dobry moment, by zapytać go, czy chciałby zacząć uczyć się komunikacji z duchami. Możecie się spotykać we dwójkę i ćwiczyć komunikację z duchami, kontaktując się nawet z waszymi wspólnymi przyjaciółmi będącymi po drugiej stronie. Umów się na kolejne spotkanie, na którym poćwiczycie komunikację z duchami. Pierwsze próby mogą przybrać formę klubu książkowego oswajającego z tematem

lub szalonej imprezy z planszą duchów w roli głównej. Poproś przyjaciela, by pomógł ci pomyśleć o innych, którzy mogliby być zainteresowani tematem. Jeśli masz nadzieję, że po twojej śmierci będzie się z tobą kontaktować wiele osób, przekazanie informacji jak największej grupie ludzi jest w twoim najlepszym interesie. Wszystkie ważne kwestie znajdziesz w części „Sprawy do rozważenia” znajdujące się na końcu tego rozdziału.

Dzieci

Rozmowa o śmierci z dziećmi może stanowić wyzwanie. Jeśli twoje dzieci są bardzo małe, pojawia się problem ujęcia sprawy stosownie do ich wieku. Niepisana zasada jest taka, że starasz się wyjaśnić dzieciom koncepcje śmierci i komunikacji z duchami na ich poziomie rozumienia. Pozwól im na zadawanie pytań i odpowiedz na nie tak szczerze i otwarcie, jak to możliwe. Ponieważ twoje biologiczne dzieci są młodsze i mniej dojrzałe niż ty, nawet jeśli są nastolatkami lub są już dorosłe, nie bądź zdziwiony, gdy okaże się, że nie są one jeszcze na poziomie komunikacji z duchami. Nie zdziw się także, gdy jednak będzie zupełnie odwrotnie. Kiedyś usłyszałam, jak moja mała córeczka z ożywieniem rozmawiała z kimś w swoim pokoju. Gdy weszłam, by sprawdzić, o co chodzi, okazało się, że zdjęła zdjęcie zmarłego dziadka Roya i rozmawiała z nim. Pozwoliłam jej prowadzić tę konwersację aż do końca. Trwało to dosyć długo. Usiadłyśmy i porozmawiałyśmy o dziadku Royu, zmówiłyśmy krótką modlitwę, a później na dobranoc przeczytałam jej bajkę o duchach.

Jeśli twoje dzieci nadal z tobą mieszkają, twoim pierwszym krokiem powinno być przerobienie pierwszego rozdziału tej książki. Może to pomóc w zbudowaniu zdrowego nastawienia

do śmierci i komunikacji z duchami w twojej rodzinie. Dzięki temu zostaną stworzone podstawy ułatwiające trudne rozmowy i dające możliwości otwartego mówienia o śmierci i o tym, jak będzie wyglądało życie dzieci po twojej śmierci. Moje dzieci są nadal bardzo małe, ale już nie mogę się doczekać, gdy będę im pomagać w budowaniu pozytywnego i pełnego akceptacji nastawienia do śmierci. Już czytam im bajki, w których w pozytywny sposób przedstawiona jest komunikacja z duchami.

Jeśli twoje dzieci są bardzo małe, bardzo ważne jest stworzenie codziennych rytuałów i przestrzeni, w której składane są wyrazy szacunku zmarłym. Unikaj wymijających odpowiedzi na makabryczne pytania, jakie mogą zadawać ci dzieci na temat twojej lub swojej śmierci. Aby przygotować je do komunikacji z duchami, możesz zacząć się modlić wspólnie ze swoimi dziećmi, jeśli dobrze czujesz się z modlitwą. Powiedz im, że nawet gdy już cię nie będzie, nadal będziesz słuchać, co mają ci do powiedzenia. Pomóż dzieciom przyjrzeć się ich własnym przekonaniom, zadając z ciekawości pytania na temat tego, co ich zdaniem się dzieje po czyjejś śmierci. Jeśli one z kolei zadadzą pytanie, na które nie znasz odpowiedzi, przyznaj się do tego i zapytaj, co one o tym myślą.

Jeśli twoje dzieci są już starsze, mogą same zastanawiać się nad własnymi przekonaniem dotyczącymi życia i śmierci. Bezpośrednia rozmowa na ten temat może być trudna, zwłaszcza jeśli masz w domu zbuntowanego nastolatka. Choć nie będziesz w stanie zmusić młodej osoby do zrozumienia twojego punktu widzenia, nadal możesz podzielić się z nią swoim zdaniem na temat życia po śmierci i wesprzeć ją w poznawaniu i czytaniu o tym, w co wierzą inni ludzie. Mówiąc o tych sprawach, ujmij to w taki sposób, aby przedstawić je jako swoje poglądy, a nie

jak opis tego, jak to wygląda. Robiąc to w taki sposób, unikasz zderzenia z opinią nastolatka, który postrzega to inaczej.

Dla niektórych dzieci bezpośrednia rozmowa z rodzicami na trudny temat może być niezręczna, nawet jeśli sympatyzują z twoimi poglądami. Nie obawiaj się wezwać na pomoc kolegów twoich dzieci lub innych członków rodziny. Na przykład twoje dziecko może nie chcieć wzywać duchów ze swoją mamą, ale może mieć superimprezę poświęconą komunikacji z duchami lub spróbować seansu z ekscentryczną ciotką. Nie bierz tego do siebie, jeśli twoje dziecko nie chce od razu włączyć cię w poznawanie tematu śmierci. Na jego poziomie dojrzałości wyobrazenie sobie twojej śmierci może być zbyt przerażające, dlatego musisz uzbroić się w cierpliwość i pozwolić, aby to twoje dziecko dyktowało tempo.

Jeśli dziecko jest dorosłe, pamiętaj, że nadal może u niego trwać proces budowania dojrzałości i mądrości. Gdy twoje dorosłe dziecko jest zajęte innymi priorytetami życiowymi, łatwo będzie mu odłożyć na bok twoją prośbę rozmowy na głębokie tematy, takie jak komunikacja z duchami. Być może będziesz musiał wybrać właściwy czas na poruszenie tej kwestii w formie zabawy, na przykład podczas rodzinnego spotkania w Halloween, poświęconego komunikacji z duchami. Spróbuj poprosić swoje dorosłe dziecko o pomoc w realizacji noworocznego postanowienia dotyczącego sporządzenia planów życiowych. Niezależnie od tego, jak duży napotkasz opór, nie odkładaj rozmowy na zbyt długo. Dzieci będą ci wdzięczne za to, że pomogłeś im się przygotować na zmiany w życiu i na relację z tobą po śmierci.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
www.studioastro.pl

Alexandra Chauran jest znanym ekspertem i doskonałym przewodnikiem w komunikacji z Drugą Stroną, a także parapsychologiem intuicyjnym. Z jej usług skorzystały już tysiące osób na całym świecie. Pracowała jako kapelan międzywyznaniowy w szpitalu *University of Washington Medical Center* oraz udzielała wywiadów dla *National Public Radio* i innych znanych mediów. Jest autorką wielu książek. Jej strona internetowa www.EarthShod.com.

Od zawsze ludzkość pragnęła nawiązać kontakt z osobami, które odeszły. Trudno się temu dziwić, kiedy zdarza się, że nagle tracimy kogoś bliskiego, często nawet bez możliwości pożegnania się i powiedzenia mu czegoś ważnego. W takiej sytuacji rozumiałe jest, że chcielibyśmy dowiedzieć się, gdzie kochana osoba się znajduje i czy w tym miejscu jest naprawdę szczęśliwa.

Dzięki tej książce dowiesz się, jak nawiązać kontakt z bliskimi, którzy Cię opuścili. Ponieważ Twoi zmarli troszczą się stale o Ciebie, dowiesz się jak ich przywoływać i z nimi rozmawiać. Możesz powierzyć im swoje zmartwienia i wszelkie wątpliwości, a na pewno otrzymasz znaki i odpowiedzi, które do Ciebie wysyłają. Z pomocą Autorki nauczysz się je odczytywać i wykorzystywać w swoim życiu. Znajdziesz tu również kurs nauki komunikacji z duchami, a także będziesz mógł stać się medium. Odkryjesz wiele praktycznych wskazówek, które okażą się niezwykle pomocne w rozmowach z tymi, których nie ma już na tym świecie.

BLISCY NIGDY NIE ODCHODZĄ.

PATRONI:

Cena: 34,30 zł

ISBN 978-83-7377-747-7

9 788373 777477